

Reflektivní seminář 2

23.4.2021

4 kroky plánování cílů

- ▶ Analýza současného stavu
Kde jsme nyní?
- ▶ Stanovené cílů
Kde bychom chtěli být? Kam směřujeme?
- ▶ Strategie
Jak se tam dostaneme?
- ▶ Kontrola
Jak poznáme, že jsme se tam dostali?

Plán osobního pedagogického rozvoje

- ▶ *oblast, do které cíl míří*
- ▶ *jak si v současnosti v dané oblasti vedu*
- ▶ *formulace cíle na školní rok*
- ▶ *cesta*
- ▶ *jakou podporu potřebuji a co je prostředkem naplnění cíle*
- ▶ *čím doložím, že jsem cíl (s)plnil (v portfoliu, v následových hodinách)*
- ▶ *jak se splnění tohoto cíle odrazí v práci a výkonech dětí (učitelů) naší školy*
- ▶ *k jakému dlouhodobému cíli mířím*

(Schenkova, H., 2020)

Cíl průběžné pedagogické praxe

- ▶ Zadání PPP - EFEKTIVNÍ KOMUNIKACE;
- ▶ Analýza současného stavu - Rámec profesních kvalit ..., kritéria efektivní komunikace;
- ▶ Formulace konkrétních cílů pro příští semestr - Hodnocení studenta ...;
- ▶ Jak toho dosáhnu - prostředky k naplnění cíle - praxe, literatura, analýza videa;
- ▶ Jak doložím, že jsem došel k cíli - portfolio studenta.

Skupinová práce

Hodnocení studenta na průběžné pedagogické praxi

4. Pro příští semestr navrhuji tyto cíle svého profesního rozvoje:

- ▶ *Ráda bych se naučila, jak efektivně komunikovat, zlepšit v sebehodnocení. Zaměřit se na vyjadřování očekávání pozitivním způsobem a na zaměřování se na pozitiva u dětí.*
- ▶ *V příštím semestru bych se chtěla rozvíjet v respektující komunikaci. Taktéž bych chtěla začít snižovat polohu při komunikaci s dětmi.*
- ▶ *Zlepšení popisného jazyka, vyhnou se slovu šikovní/á, místo reakce Fakt? Používat slova Vážně? Opravdu? Méně používat „Aha“. Hlídat si spisovné koncovky přídavných jmen (místo červenej míč říct červený míč).*

Diskutujte o výše uvedených cílech profesního rozvoje:

- Směřují ke zkvalitnění komunikačních dovedností?
- Jsou jejich formulace konkrétní?
- Jsou vyhodnotitelné?

Profesní činnosti

V Rámci profesních kvalit učitele jsou vyjádřeny v podobě **kritérií kvality** v osmi oblastech:

1. Plánování vzdělávací nabídky
2. Prostředí pro učení
3. Procesy učení
4. Hodnocení vzdělávacích pokroků dětí
5. Reflexe vzdělávání
6. Rozvoj školy a spolupráce s kolegy
7. Spolupráce s rodiči a širší veřejností
8. Profesní rozvoj učitele

2.1 vytváří prostředí vzájemné úcty a respektu

- ▶ je ke každému dítěti zdvořilý a důsledně vyžaduje od dětí, aby byly zdvořilé vůči sobě navzájem, vyhýbá se ironii;
- ▶ dává prostor k vyjádření vlastních zkušeností, názorů a představ dětí;
- ▶ projevuje vstřícnost, vřelost, zájem a respekt každému dítěti.

Učitel jde dítěti příkladem v chování a jednání. Měl by tedy být sám vzorem respektujícího chování (Kopřiva et al., 2008). Používá popisný jazyk, který dětem umožňuje lepší orientaci v sobě, ale i v prostředí celé třídy. V jeho komunikaci nepřevládají jeho názory, zkušenosti a požadavky na děti, ale naopak častěji se obrací na děti s dotazy na jejich názory a zkušenosti. Využívá aktivní naslouchání a pozitivní neverbální komunikaci (úsměv), projevuje zájem o děti.

2.3 vyjadřuje dětem důvěru a pozitivní očekávání, podporuje jejich sebedůvěru:

- ▶ staví na silných stránkách dítěte;
- ▶ vytváří situace, ve kterých může dítě prožít úspěch, podporuje snahu dítěte, povzbuzuje ho („Zkus to ještě jednou, už jsi blízko, to dokážeš, neboj se...“).

V souladu s RVP PV „podporuje děti v samostatných pokusech, je uznalý, dostatečně oceňuje a vyhodnocuje konkrétní projevy a výkony dítěte a přiměřeně na ně reaguje pozitivním oceněním, vyvaruje se paušálních pochval stejně jako odsudků“. Zaměřuje se na silné stránky, tzn. oceňuje, co se dítěti již podařilo a neupozorňuje na to, co se dítěti nedaří. Využívá děti, které mají větší zkušenosti nebo se jim daří některé činnosti víc k tomu, aby např. vedly skupinovou práci.

3.5 komunikuje s dětmi způsobem, který odpovídá jejich věku, kultivovaně, jasně, srozumitelně

- ▶ při vzdělávání používá spisovnou češtinu;
- ▶ vyjadřuje se jazykem srozumitelným pro děti;
- ▶ hojně využívá prostředky neverbální komunikace.

Učitel používá jednoduché výrazy, ale nerezignuje při tom na odborný jazyk. Srozumitelnost neznamena používat zdrobněliny. Naopak, těm se vyhýbá. Tam, kde je to vhodné, např. při oceňování dětí, používá např. zvednutý palec, zvednuté obočí jako znak údivu apod.

Efektivní komunikační dovednosti a postupy

KOPŘIVA, P. et al., *Respektovat a být respektován*. Kroměříž: Spirála, 2005

- ▶ popis, konstatování - *Vidím (slyším), že...*
- ▶ informace, sdělení - *Je potřeba...; Tohle děláme (tak a tak)...; Pomůže, když...; Když..., tak...*
- ▶ vyjádření vlastních očekávání a potřeb - *Očekávám, že... Pomohlo by mi, kdyby...*
- ▶ možnost volby - *Uděláš to tak... nebo tak...? Můžeš si vybrat.*
- ▶ dvě slova - *Kostky,...!*
- ▶ prostor pro spoluúčast a aktivitu dětí - *Co s tím uděláme? A co si o tom myslíš ty?*
- ▶ empatická reakce - *Hm, chápu ...*
- ▶ já-výroky - *Opravdu se zlobím ... Ted' už jsem fakt naštvaná ...*

Pozorovací arch

Učitelka při komunikaci s dětmi:

- ▶ povzbuzuje a oceňuje je,
- ▶ zaměřuje se na pozitiva,
- ▶ dává jim možnost volby,
- ▶ umožňuje jim spoluúčast na řešení situací a konfliktů,
- ▶ popisuje a přijímá jejich emoce bez předsudků,
- ▶ dává jim možnost, aby kladly otázky,
- ▶ je oslovuje jménem,
- ▶ využívá pozitivní popis,
- ▶ je zdvořilá/ý,
- ▶ naslouchá jim,
- ▶ dokáže se jim omluvit,
- ▶ vyjadřuje svá očekávání,
- ▶ snižuje polohu a udržuje oční kontakt,
- ▶ upozorňuje na pravidla chování ...

UŽ VÍTE JAKÝ BUDE VÁŠ CÍL?

Děkuji za pozornost.